

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 155

Comissió d'Estudi sobre els Drets Civils i Polítics

Sessió 1, de constitució, dijous 17 de gener de 2019

Presidència del M. H. Sr. Roger Torrent i Ramió

Presidència de l'H. Sr. Ernest Maragall i Mira

TAULA DE CONTINGUT

Constitució de la comissió 406-00002/12	4
Ratificació del president o presidenta proposat pel grup parlamentari (article 49.2 del Reglament del Parlament)	4
Elecció del vicepresident o vicepresidenta i del secretari o secretària de la Comissió	5

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 1 de la CEDCP

La sessió de la Comissió d'Estudi sobre els Drets Civils i Polítics (CEDCP) s'obre a les deu del matí i set minuts. Presideix el president del Parlament, el qual és assistit pel secretari general i el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents els diputats Josep Costa i Rosselló, Francesc de Dalmasas i Thió, Imma Gallardo Barceló, Gemma Geis i Carreras i Aurora Madaula i Giménez, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jenn Díaz Ruiz, Gerard Gómez del Moral i Fuster, Mònica Palacín París, Rut Ribas i Martí i Ruben Wagensberg Ramon, pel G. P. Republicà; Ramon Espadaler i Parcerisas i Ferran Pedret i Santos, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar i Yolanda López Fernández, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Constitució de la comissió (tram. 406-00002/12).
2. Ratificació del president o presidenta proposat pel grup parlamentari (article 49.2 del Reglament del Parlament).
3. Elecció del vicepresident o vicepresidenta i del secretari o secretària de la Comissió.

El president del Parlament

Bé, bon dia. Comencem la constitució d'aquesta Comissió d'Estudi sobre els Drets Civils i Polítics.

Abans de seguir amb l'ordre del dia, preguntar als grups si hi ha alguna substitució que es vulgui fer palesa. Sí, senyora Segovia?

Yolanda López Fernández

Jo mateixa...

El president

Perdó. López, senyora López.

Yolanda López Fernández

Jo mateixa substitueixo al senyor, al diputat Lucas Ferro.

El president

Molt bé. Algun altre? Sí, senyor Gómez del Moral?

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Sí, per part del Grup Republicà, la senyora Rut Ribas substitueix el senyor Bernat Solé, i jo mateix a la senyora Marta Vilalta.

El president

Molt bé.

Josep Costa i Rosselló

Senyor president.

El president

Sí, senyor Costa.

Josep Costa i Rosselló

Per part de Junts per Catalunya, na Imma Gallardo substitueix n'Anna Geli.

El president

Molt bé. Un cop notificades aquestes substitucions, passàrem a abordar, directament, l'ordre del dia.

Constitució de la comissió

406-00002/12

El primer punt és, òbviament, la constitució d'aquesta comissió. Deixin-me abans, que crec que és pertinent i rellevant, en aquest cas, fer uns petits antecedents per explicar el perquè d'aquesta comissió.

Saben els diputats i diputades que aquesta comissió va ser una proposta per part de la presidència del Parlament, a la Mesa, que es va fer seva, que es va aprovar i que, efectivament, avui, es constitueix fruit d'aquesta voluntat de la Mesa del Parlament de crear aquesta comissió.

I, per tant, avui el que fem és donar resposta a una inquietud que han mostrat alguns grups parlamentaris, que ha mostrat també la Mesa del Parlament i que ha mostrat, particularment, aquesta presidència del Parlament.

En quin sentit? En el sentit de que, en els últims mesos, hem vist com l'expressió d'una voluntat democràtica i una voluntat política per part de la població, d'una part de la població d'aquest país, ha estat contestada amb repressió, ha estat contestada amb vulneració dels drets i les llibertats fonamentals.

I això, no només afecta, aquesta vulneració, a qui pensa d'una determinada manera, sinó que afecta, per extensió, el conjunt de la ciutadania del país. Per tant ens ha de preocupar a tots. Més enllà de quina sigui l'opció política de cada un dels grups parlamentaris, considero que això ens apella, ens interpella directament al conjunt dels grups parlamentaris, per tant, al ventall ideològic, al conjunt del ventall ideològic d'aquest país.

Perquè la vulneració dels drets civils i polítics no només afecta a la situació personal d'algunes persones, particularment també de càrrecs electes, i aquesta és una situació també particularment greu, com la que vam viure ahir, sinó que afecta les idees, que afecta les opcions polítiques legítimes, que afecta, finalment, a la pròpia dinàmica normalitzada de funcionament de les institucions i, en especial, del Parlament de Catalunya.

El respecte als drets civils i polítics no només és un mandat per part de..., o que és fruit del marc jurídic de l'Estat espanyol, sinó que s'incardina, directament, a la pròpia Constitució i s'incardina, encara més, en els tractats i acords internacionals, com la Declaració dels Drets Humans, que protegeix, especialment, els fonaments de l'estat de dret, que avui entenem que estan en risc.

Per tot això, l'objectiu d'aquesta comissió, en el moment de la seva creació, i a partir d'ara els correspon a vostès desenvolupar-ne els treballs, és analitzar aquesta vulneració dels drets fonamentals, que s'han produït a Catalunya durant els últims mesos, i que sembla que no acaba.

I, dos, generar també una reflexió al voltant de quines han de ser les condicions i elements necessaris per tal de resoldre el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol, respectant el principi democràtic.

Aquests són els dos objectius fundacionals d'aquesta comissió, i estic convençut que amb l'aportació dels grups parlamentaris i, sobretot, també, de tots els companys que tindrà al llarg de la seva vida, es podran abordar amb profunditat, amb rigor i amb voluntat constructiva.

Dit això, constituïm formalment la comissió.

Ratificació del president o presidenta proposat pel grup parlamentari (article 49.2 del Reglament del Parlament)

I, un cop constituïda la comissió, del que es tracta és de ratificar-ne el president o presidenta proposat, en aquest cas, pel Grup Parlamentari Republicà, que és, segons acord de la Junta de Portaveus, a qui li correspon fer aquesta proposta.

El Grup Parlamentari Republicà ha designat el diputat senyor Ernest Maragall, com a president d'aquesta comissió.

Es pot ratificar, tal i com diu el Reglament del Parlament, per assentiment, aquesta proposta? Sí?

Molt bé. Per tant queda ratificat, com a president de la comissió, el diputat senyor Ernest Maragall i Mira.

Elecció del vicepresident o vicepresidenta i del secretari o secretària de la Comissió

Passem, ara, a la ratificació, si és el cas, de la resta de membres de la Mesa d'aquesta comissió. Particularment, l'elecció del vicepresident o vicepresidenta i del secretari o secretària.

En el primer cas, en el cas de la vicepresidència, li correspon al Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem fer la proposta, i el grup ha designat el senyor Lucas Silvano Ferro Solé, com a vicepresident de la comissió.

I en el cas de la secretaria, que correspon designar al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, és per al senyor Francesc de Dalmasas i Thió, qui ha estat proposat.

Es poden ratificar, també, per assentiment, aquests dos càrrecs de la Mesa? Sí? Molt bé.

Doncs així, per tant, queda constituïda la comissió i queda la Mesa composta definitivament de la següent manera: president, el senyor Ernest Maragall; vicepresident, el senyor Lucas Silvano Ferro; secretari, el senyor Francesc de Dalmasas.

La meva feina s'acaba aquí. Demanaré ara als membres de la Mesa que ocupin el seu lloc, però, abans, permetin-me fer un avís o fer notar una cosa, que ho he fet en altres comissions, i no seria fidel a la meva pròpia coherència si no ho fes també en aquesta, que és remarcar que és una Mesa composta únicament per homes, únicament per diputats.

He fet la crida en altres comissions, en la necessitat de fer un esforç, per part dels grups parlamentaris, perquè la composició de les meses de les comissions sigui també paritària. En aquest cas no ho és, però estic convençut que vostès, com jo, es fixen això com a repte i com a objectiu per al funcionament ordinari d'aquest país i d'aquest Parlament, perdó, que hem de saber feminitzar.

Res més. Insisteixo, ara, demano als membres de la Mesa, recentment constituïda, que ocupin el seu lloc. En el cas del senyor Lucas Ferro, serà la senyora Yolanda López qui ocuparà el seu lloc transitòriament, i la resta de membres els demano que...
(Veus de fons.)

(Els membres de la Mesa de la comissió ocupen llurs llocs. Pausa.)

El president de la comissió (Ernest Maragall i Mira)

Molt bé. Doncs, un cop verificat el primer tràmit de composició de la Mesa de la comissió, i ja com a president, en aquest moment, gràcies per la confiança i per l'assentiment que tots els grups heu mostrat. Potser val la pena lamentar l'absència d'alguns grups, especialment, quan es tracta d'una qüestió com aquesta. Però, en fi. Sembla que les absències, com els silencis, també defineixen i també expliquen el que cadascú representa, defensa i com actua.

Bé, avui ens posem en marxa. I per tant, tampoc és moment, ara, ni de grans debats, ni de cap debat, no? És, més aviat, confirmar el compromís de l'ambició d'aquesta comissió. I és una comissió d'estudi, eh? Tinguem-ho clar. Però això no vol dir que ens..., més aviat, al revés. Jo crec que això ens amplia els límits, els marges del que nosaltres mateixos podem decidir que constitueix el conjunt d'iniciatives, de presències, de reflexions, d'accions, que podrem encetar i espero que concloure, no?

Crec que no cal defensar l'oportunitat de la creació d'aquesta comissió. És tant evident que no fa massa falta tornar a aprofundir en les raons que han aconsellat al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana a prendre aquesta iniciativa, i al conjunt del ple de la cambra, en fi, a confirmar-ho amb la seva aprovació.

De manera que, en tot cas, potser només recordar que en els motius que, ara, en els últims temps, aquí, a Catalunya, han anat posant, d'una manera creixent, aquest concepte i aquesta qüestió sobre la taula, a més, amb una verificació en termes d'afectació personal i col·lectiva tan evidents, s'hi van afegint... És a dir, cada dia acumulem raons, diguéssim. Cada dia acumulem fets. Ahir mateix, tampoc no cal entrar en detall ara, però és obvi que estem carregats de raó, eh? Carregats de raons i em sembla que carregats de raó, també, en el sentit més de fons de per què som avui aquí, no?

I per tant jo crec que el que correspon és, ara, no entretenir-nos gaire més, i si algú vol intervenir, podrà fer-ho, naturalment. Però hem d'apuntar, en fi, potser..., no sé si després podrem mirar d'acordar una primera sessió de treball, genuí. No sé si estava previst, lletrat, que aquesta comissió tingués uns dies previstos?

En algun moment vam parlar de la possibilitat de que fos uns dilluns o una cosa així... Bé, ja ho farem, ja ho acabarem de verificar, però, probablement, en fi, aquesta setmana que ve potser no, però la següent no veig cap raó per no començar ja amb la deguda intensitat, no?

Jo crec que tenim un panorama, diguéssim, exigent, eh?, també al davant. Per moltes raons, però una de no menor és que aquesta comissió l'estarem desenvolupant en coincidència en el temps amb un cas pràctic, i amb un cas pràctic terrible, que és la celebració dels judicis a Madrid, que les properes setmanes començaran.

De manera que aquí estarem estudiant, reflexionant, analitzant, escoltant, escoltant experts, escoltant, en fi, veus autoritzades d'arreu del món i entitats de casa nostra i d'arreu del món, com dic, i al mateix temps estarem assistint, observant, a una evident vulneració contínua d'aquests mateixos, des del meu punt de vista personal, en aquests moments. Però, en tot cas, això és la pròpia comissió qui haurà d'anar-ho veient, no?

Del que estem parlant, de fet, del que estarem parlant és d'una vellíssima qüestió, que és la relació entre estat i societat, entre llibertat individual i col·lectiva i poders constituïts, i el paper de la legalitat establerta amb això, i de com això... Per què avui hem de tornar a parlar d'això quan, d'alguna manera, fa pocs anys creïem que això estava resolt o que estava consolidat o que estava garantit d'una determinada manera, no?

Doncs resulta que no. I resulta que no i diguem-ho tot. No és només un problema català, és una qüestió d'ordre general, és, òbviament, un problema també del conjunt de l'Estat espanyol, però tampoc només, eh? I, per tant, això, no només justifica sinó que exigeix que la reflexió la fem també en termes comparats. Per entendre el que passa aquí, hem de saber i entendre què està passant arreu d'Europa i arreu del món. I això crec que també justificarà que estiguem proposant o que proposem una llista ampla i ambiciosa de representació, de veus autoritzades d'aquest món internacional.

I, segurament, també veurem, molt ràpidament, fins a quin punt el que està passant té a veure amb un canvi global a la nostra societat, amb els fenòmens de la globalització, amb els fenòmens dels moviments demogràfics i el de la immigració, com a fenomen que està alterant estructures socials, que està alterant hàbits, que està alterant capteniments democràtics, i utilització del poder, també, a cada una de les nostres societats.

Acabo. Farem, crec jo també, diguem-ho clar, farem dues coses ben distintes, però ben imprescindibles i que han d'anar l'una junt amb l'altra. Farem anàlisi, i, per tant, tractarem d'entendre i aprofundir cada una de les qüestions que aquí es vulguin plantejar, però també jo crec que hem d'acabar fent proposta. Hem de conèixer i, a partir d'aquest coneixement, haurem d'estar en condicions de proposar.

Una comissió d'estudi no limita ni impedeix que estiguem anant a fons, en el sentit de dibuixar futurs, de reflexionar i de concretar en quins termes les garanties, els drets dels que estem parlant queden ben representats i defensats.

I com que estem davant, també, hi ha un punt, com dir-ho, de dinàmica en curs. Estem assistint, *en vivo* i en directe, no només al judici estarem assistint, sinó que estarem també assistint a l'evidència de l'aparició creixent de noves amenaces, de nous autoritarismes, de neofeixismes. I això està passant a les portes de casa nostra, està passant, d'alguna manera, en aquest mateix Parlament. Està passant d'una manera sistemàtica i creixent.

De manera que també aquesta comissió no ho arreglarà tot, ni té la responsabilitat ni podrà fer-ho, però sí que tenim, crec jo, la responsabilitat d'il·luminar aquesta qüestió, no? Hem de fer-la aparèixer en tota la seva dimensió, de fer-la aparèixer amb el màxim d'objectivitat, amb el màxim respecte a les opinions i a les aportacions de tots els grups i de totes les presències que aquí, a proposta dels grups, es verifiquin, i amb una pretensió de solvència.

Aquí no estem només per denunciar, estem per aprendre, però també per ensenyar. Per ensenyar a nosaltres mateixos i per il·lustrar al conjunt de la societat catalana del nostre país què vol dir avui drets civils i polítics, en quina mesura estan amenaçats, en quina mesura estan protegits i quina és la millor via per, efectivament, garantir-los i fer-los créixer.

Bé, jo crec que estem, doncs, amb tots els elements a la mà per fer una bona feina i estic convençut que la farem, amb la col·laboració de tots i cada un dels grups aquí presents, i, si pot ser, dels absents, també, eh? No veig cap raó per no comptar amb ells per poc que, diguéssim..., per poc que el capteniment democràtic els aconselli de compartir aquesta feina.

Hi ha alguna intervenció o algun comentari que es vulgui afegir? No?

Josep Costa i Rosselló

Volia suggerir, president, no sé si els grups volen fer una ronda d'intervencions o...

El president

Em sembla que no. En fi, com.... Si vostè vol, vicepresident.

Josep Costa i Rosselló

Bé, unes paraules per...

El president

Faltaria més. Sí. Digui.

Josep Costa i Rosselló

Sí, en aquest cas, com a portaveu de Junts per Catalunya, també lamentar les absències. Jo crec que, de vegades, també sentim que els grups que avui no hi són parlen de vulneracions de drets, de vegades, no? I jo crec que en un lloc així podríem posar negre sobre blanc quines són les vulneracions de drets que existeixen realment i quines són *fake news*. Per tant, bé, lamentar que no hi siguem tots i que no hi són tots els que, a vegades, reivindiquen drets.

Crec que avui és un dia molt adient per constituir aquesta comissió, després del que va passar ahir, i després del que està passant cada dia. Veiem que els drets civils estan en regressió. Jo crec que és un lloc comú que les democràcies més avançades encara no ho tenen tot guanyat, i que, en qualsevol moment, poden perdre el seu compromís o el seu nivell de respecte pels drets civils.

Com a anècdota, si voleu, comentar un estudi que aquests dies està molt d'actualitat sobre la democràcia al món, no? Aquest del *The Economist*, que és sorprenentment optimista sobre l'estat de la democràcia al món, justament, el que diu és que la variable que pitjor es comporta, a nivell mundial, és la dels drets civils. I per tant que això, tenir-ho en compte, jo crec que no està de més.

Reivindicar drets, aquí ho farem, i ho farem de forma central, amb estudis, amb compareixences, amb el que calgui, però també recordar que els drets es guanyen, sobretot, exercint-los, es guanyen, sobretot, amb la pràctica, i que un dret no es demana permís per exercir-lo.

Jo record del temps que estudiàvem, no?, la teoria del dret. Un dret comporta una obligació d'algú de respectar aquest dret, sinó no és un dret, eh? Si hem de demanar permís per exercir-lo, no és un dret.

I, en aquest sentit, crec que avui, més que mai, aquesta comissió és necessària i que donaria suport, evidentment, a la proposta de la presidència d'activar reunions de treball immediatament.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Hi ha alguna altra intervenció? Entenc que no.

Donem, doncs, per constituïda la comissió i ens emplacem ben aviat, a donar-li continuïtat i concreció, eh?

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a un quart d'onze del matí i onze minuts.